

Seuraava talvi

Ensimmäiset viikot maan alla olivat vaikeimmat, mutta lopulta hajuun ja kosteuteen tottui. Kesän tapahtumien nostamat tuhkapilvet olivat peittäneet taivaan. Saivat kaiken muuttumaan harmaan ja mustan eri sävyiksi. Maailmasta katosivat värit idästä työntyvien myrkkyykaasujen mukana.

Kun yhteiskunta romahtaa, ihmiset taantuvat eläimiksi. Se mitä oltiin totuttu kauhistelemaan edellisten sotien mustavalkoisista valokuvista, muuttuu todellisuudeksi. Ihmisten sisäinen, itsekeskeinen kätkeyty hulluus tarvitsee vain synn nousta esiin.

Ruuasta ja puhtaasta vedestä tulee pula, ja syy hyökätä heikomman kimppuun. Näissä olosuhteissa vahvin selviäisi. Loputtomat nälkäiset pakolaisvirrat työntyivät länteen, mutta en tiennyt minne, eivätkä hiljaiset televisio- ja radiomastot kertoneet. Kukaan ei tullut takaisin.

Kun tuhoutuneet voimalaitokset lopettivat sähkön tuottamisen, viimeisetkin viranomaiset katosivat. Tuntui oudolta seisoa katolla ja katsoa öistä tulipalojen laikuttamaa kaupunkia. En uskonut, että meillä olisi paluuta menneeseen. Päätin selvitä ja huolehtia vain itsestäni.

Pakkasin tarvittavan ja lähdin. Vaikka kuulin huudot, laukaukset ja ihmisten hädän, en kääntynyt. Tiesin, että kokoni ja kädessäni puristama retkikirves eivät tekisi minusta helppoa kohdetta. Ainakin vaikeamman kuin monesta muusta. Olin varovainen ja kartoitin arvaamattomia väkijoukkoja. Pyrin vain ulos sekasortoisesta taajamasta, koska metsä antaisi suojan.

Vasta päivien harhailun jälkeen löysin hylätyn maalaistalon kellarin. Laudoitin ikkunat, telkesin oven ja odotin. Pääväylät ja romahtanut sivistys olivat kaukana, joten saisin olla rauhassa. Tässä hiljaisuudessa, väsyneenä huomasin kaipaavani arkipäiväisiä asioita.

Kuukausien jälkeen ruoka- ja vesivarastoni viimein loppuivat, joten jouduin avaamaan oven. Oli hiljaista. Ei lintujen ääniä. Kaikkialla haisi kuolema.

Olin yksin ja katsoin syksyn tyhjien lehtipuiden kauneutta. Mustuneeseen metsään putoileva tuhka ei ollutkaan lunta.

Kuinkahan selviäisin seuraavasta talvesta?

05.02.2019 Mika Keränen